

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Nr. 1183 D.P.S.G.
Data 05.04.2004

Biroul permanent al Senatului
Bp 132 18.04.2004

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție,
Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege cu privire la încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap.*

I. Principalele reglementări

Prin inițiativa legislativă se propune implementarea unor măsuri pentru „*integrarea socio-profesională a persoanelor cu handicap, prin angajarea în muncă*”.

Conform *Expunerii de motive*, măsurile preconizate sunt necesare și în vederea asigurării stimulării unităților care angajează persoane cu handicap, în scopul integrării active a acestora pe piața forței de muncă, în condiții de egalitate de șanse cu celelalte categorii de persoane.

II. Observații și propuneri

1. Potrivit documentației de poziție aferente *Capitolului 13* de negocieri - „*Politici sociale și ocuparea forței de muncă*”, legislația română acoperă prevederile fundamentale ale legislației comunitare în această materie.

Astfel, domeniul care face obiectul propunerii legislative a fost deja reglementat prin acte normative care sunt în conformitate cu recomandările europene în materie, respectiv, *Rezoluția 97/113/CE privind egalitatea șanselor pentru persoanele cu handicap și Recomandarea 86/379/CEE privind angajarea în muncă a persoanelor cu handicap*.

2. Precizăm că unele din reglementările cuprinse în propunerea legislativă se regăsesc și în alte acte normative, dintre care enumerăm cu titlu exemplificativ următoarele:

- *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 519/2002 (art. 36,37,38,43 și 44 lit. a), c) și d);*

- *Ordonanța Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 375/2002;*

- *Hotărârea Guvernului nr. 1215/2002 pentru aprobarea Strategiei naționale privind protecția specială și integrarea socială a persoanelor cu handicap din România;*

- *Ordinul comun al ministrului sănătății și familiei și al ministrului muncii și solidarității sociale nr. 460/2002 pentru aprobarea Criteriilor de încadrare și a modului de autorizare a unităților protejate;*

- *Ordonanța Guvernului nr. 14/2003 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap, cu modificările și completările ulterioare;*

- *Legea nr. 53/2003–Codul Muncii, cu modificările ulterioare (art. 5).*

Prin urmare, propunerea legislativă contravine art. 14 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea

actelor normative, cu modificările și completările ulterioare, conform căruia, în procesul de legiferare, *trebuie evitată instituirea aceluiași reglementări în două sau mai multe acte normative*. În cazul existenței unor paralelisme, acestea vor fi înlăturate, fie prin abrogare, fie prin concentrarea materiei în reglementări unice.

3. Referitor la aspectele financiare, precizăm că dispozițiile privind impozitul pe profit, de la **art. 6 și art. 9**, nu pot fi susținute, din următoarele considerente:

- *profitul impozabil* se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. În acest context, menționăm că nu se poate calcula profit impozabil aferent unei persoane;

- Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal prevede, la art. 38 alin. (6), că până la data de 31 decembrie 2006, unitățile protejate - destinate persoanelor cu handicap - *„sunt scutite de la plata impozitului pe profit, dacă minimum 75% din sumele obținute prin scutire se reinvestesc în vederea achiziției de echipament tehnologic, mașini, utilaje, instalații și/sau pentru amenajarea locurilor de muncă protejate”*;

- potrivit prevederilor art. 1 alin. (3) din Legea nr. 571/2003, prevederile Codului fiscal prevalează asupra oricăror prevederi de natură fiscală din alte acte normative. Menționăm că orice măsură care privește scutirea de la plata impozitului pe profit, prin acordarea unei facilități pentru o anumită categorie de plătitori de impozit, reprezintă o prevedere discriminatorie care influențează negativ mediul de afaceri, prin care se încalcă principiile Codului de conduită în impunerea afacerilor, parte a Capitolului 10 *„Impozitarea”*, închis provizoriu în cadrul negocierilor cu Uniunea Europeană.

Subliniem că o scutire la calculul profitului impozabil pentru contribuabilii care angajează persoane cu handicap, diferită de prevederea generală, intră sub incidența prevederilor Legii nr. 143/1999 privind ajutorul de stat.

4. **La art. 9 lit. d)** se propune o subvenționare cu 50% din salariul de bază minim brut pe țară a salariului persoanelor cu handicap angajate peste obligația prevăzută de lege, fără a se menționa sursa de acoperire a acestor cheltuieli, aspect care contravine prevederilor art. 138 alin. (5)

din Constituția României, conform căreia „nici o cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare”.

5. Măsura înființării în cadrul Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, a unei Direcții de formare profesională și angajare în muncă a persoanelor cu handicap, nu este necesară, deoarece există deja un asemenea organism, respectiv Direcția Managementul Pieței Muncii și Programe Măsurii Active, care se ocupă inclusiv cu programe de ocupare pentru persoane cu handicap.

6. Prevederile **alin. (2) al art. 10** nu sunt oportune, deoarece consilierea profesională a persoanelor cu handicap se poate face atât în cadrul compartimentelor de consiliere existente în cadrul agențiilor județene pentru ocuparea forței de muncă, cât și în cadrul celor 8 centre pilot de consiliere – mediere pentru persoanele cu handicap, înființate la nivelul agențiilor județene pentru ocuparea forței de muncă, în scopul creșterii capacității de ocupare a persoanelor cu handicap, în baza noului împrumut acordat de Banca Mondială pentru implementarea proiectului „Dezvoltarea sectorului social”.

7. Referitor la **art. 11 alin. (1)**, menționăm că organismul „*Consiliul consultativ de dialog social pentru persoanele cu handicap*”, care va colabora, conform inițiatorilor, cu Agenția Națională a Forței de Muncă, nu există.

8. Propunerea de la **art. 11 alin. (2)** nu se justifică, întrucât cursurile de formare profesională se organizează în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, precum și ale Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare.

9. Menționăm că la **art. 12 alin. (1)** din inițiativa legislativă, în mod eronat s-a menționat suportarea cheltuielilor pentru organizarea și desfășurarea cursurilor din „*bugetul asigurărilor sociale*”, în loc de *bugetul asigurărilor pentru șomaj*; această reglementare se regăsește și la art. 41 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999.

10. Referitor la **art. 12** din inițiativa legislativă, precizăm că dispozițiile acestuia nu sunt oportune, întrucât respectivele categorii de persoane pot beneficia de gratuitatea cursurilor de formare profesională ca persoane în căutarea unui loc de muncă. În condițiile legii, cheltuielile cu formarea profesională a acestei categorii de persoane sunt suportate din bugetul asigurărilor pentru șomaj.

11. În ceea ce privește **art. 14 alin. (1)**, menționăm că sintagma „*Agențiile Județene pentru Ocuparea Forței de Muncă*” nu se justifică, întrucât competența a monitoriza funcționarea acestor unități este Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap, conform Regulamentului de organizare și funcționare al acestei instituții, aprobat prin ordin al ministrului muncii, solidarității și familiei.

12. Considerăm că procentul în care angajatorii au obligația de a încadra în muncă persoanele cu handicap, trebuie stabilit în funcție de numărul total de persoane cu handicap disponibil ca forță de muncă, la nivel național.

13. Conform art. 29 din Legea nr. 24/2000, în cuprinsul instrumentului de prezentare și motivare a proiectului de act normativ trebuie să se facă mențiuni referitoare la: cerințele care reclamă intervenția normativă, cu referire specială la insuficiențele reglementărilor în vigoare, la existența unor neconcordanțe legislative sau a unui vid legislativ, inclusiv la evidențierea implicațiilor pe care noua reglementare le are asupra legislației în vigoare.

14. O eventuală intervenție legislativă poate fi acceptată pentru modificarea și completarea *Cap. VII* al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 519/2002, cu modificările și completările ulterioare, evident dacă sunt respectate cerințele prevăzute de art. 11 din Legea nr. 24/2000, referitoare la asigurarea corelării inițiativei legislative cu *reglementările în vigoare cu care se află în conexiune*, cu *reglementările comunitare în materia protecției persoanelor cu handicap*, inclusiv în materia liberei circulații a persoanelor și serviciilor, precum și *cu dreptul de stabilire pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene sau aparținând spațiului economic european*.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele expuse, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,
Gheorghe NĂSTASE

Domnului senator Nicolae VĂCĂROIU
Președintele Senatului